

การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในศตวรรษที่ 21

พิชัยณรงค์ กงแก้ว

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 และ 3) เพื่อประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 การวิจัยครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน, ด้านผู้สอน, ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้, ด้านเนื้อหา และด้านปัจจัยสนับสนุน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในศตวรรษที่ 21 ด้วยผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 9 ท่าน โดยการสนทนากลุ่ม เพื่อประเมินความเหมาะสม ความถูกต้องครอบคลุมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 และขั้นตอนที่ 3 ประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 โดยการประเมินจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินเพื่อประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

ผลการวิจัยปรากฏผล ดังนี้ 1) ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา พบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 ความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งองค์ประกอบที่มีความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านปัจจัยสนับสนุน และด้านผู้สอน ตามลำดับ 2) ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 พบว่า มี 5 องค์ประกอบ (SIPCE) 4 ขั้นตอน (PACE) คือ องค์ประกอบที่ 1 ผู้เรียน (Student) องค์ประกอบที่ 2 ผู้สอน (Instructor) องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Pedagogy) มี 4 ขั้นตอน (PACE) ดังนี้ ขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการปฏิบัติ (Acting) ขั้นการสรุปผล (Concluding) และขั้นการประเมินผล (Evaluating) องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหา (Content) และองค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยสนับสนุน (Environment) และตรวจสอบรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมและความถูกต้องครอบคลุม อยู่ในระดับ มาก และ 3) ผลการประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ พลศึกษา ศตวรรษที่ 21

Corresponding Author: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัยณรงค์ กงแก้ว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

E-mail: gump526@hotmail.com

THE DEVELOPMENT MODEL OF PHYSICAL EDUCATION SUBJECTS LEARNING MANAGEMENT OF CHIANG MAI UNIVERSITY IN THE 21ST CENTURY

Pichainarong Kongkaew

Faculty of Education, Chiang Mai University

Abstract

This objectives of this study are to: 1) study the status of the physical education subjects learning management of Chiang Mai University in the 21st century, 2) develop model of the physical education subjects learning management of Chiang Mai University in the 21st century, and 3) evaluate the physical education subjects learning management of Chiang Mai University in the 21st century. The three steps of this study comprise: 1) Studying the state of physical education learning organization of Chiang Mai University in the 21st century with 300 samples. by the questionnaire comprising five components, Student, Instructor, Pedagogy, Content and Environment; 2) Developing learning organization model of physical education in the 21st century with nine persons including experts and lecturers in the physical education department by the focus group discussion used for appropriateness evaluation of the physical education learning organization of Chiang Mai University in the 21st century; and 3) Evaluating physical education learning organization model with 300 participants to find out the usability and possibility of the proposed model in the 21st century.

The research results are as follows: 1) The status showed that the overall of physical education subjects learning management of Chiang Mai University in the 21st century was at a high level. The highest level was found in Process. Next were Environment and Instructor respectively. 2) The development and testing of the physical education subjects learning management model of Chiang Mai University in the 21st century consisted of five components (SIPCE) are Student, Instructor, Pedagogy (Planning, Acting, Concluding and Evaluating), Content and Environment. The model was appropriate and accurate to perform at the high level. 3) The evaluation of this study presented that the physical education subjects learning management of Chiang Mai University in the 21st century was found at high feasibility and utility level.

Keywords: Learning Management, Physical Education, The 21st Century

บทนำ

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ และเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งความท้าทายด้านการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนต้องมีความตื่นตัวในการเตรียมผู้เรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิต โดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามที่วิจารณ์พานิช (Vicharn Panich, 2012) ได้กล่าวถึง ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของผู้เรียน โดยผู้สอนช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรม

วิชาพลศึกษานับว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ความฉลาด ไหวพริบสติปัญญา สามารถกล่าวได้ว่า “พลศึกษาเป็นพื้นฐานของการสร้างปัญญาชน” และเป็นปัญญาชนที่มีความสมบูรณ์ในทุกๆด้านอีกด้วย ซึ่งพลศึกษา (Physical Education) เป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง ที่อยู่บนรากฐานทางวิทยาศาสตร์มีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์แขนงอื่นๆ ที่มุ่งพัฒนาสภาวะทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและปัญญาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในปัจจุบันของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นการจัดการเรียนรู้โดยสาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาเอกพลศึกษา และนักศึกษานอกสาขาวิชาทั้งมหาวิทยาลัยที่มาลงทะเบียนเรียนมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นรายวิชาบังคับในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 2 หน่วยกิต ที่นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาพลศึกษา และ กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษาที่มีความสนใจเรียนในกลุ่มวิชาเลือกเสรี ซึ่งในแต่ละภาคการศึกษาจะมีนักศึกษามาลงทะเบียนเรียนรายวิชาพลศึกษา ทั้งนักศึกษาเอกพลศึกษาและนักศึกษาทั่วไป ภาคเรียนละประมาณ 1,500 คน ซึ่งมีอาจารย์พนักงานประจำจำนวน 4 คน อาจารย์พนักงานส่วนงาน จำนวน 2 คน และอาจารย์พิเศษ จำนวน 4 คน อาจารย์จากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มาช่วยสอนในบางรายวิชา จำนวน 4 คน ซึ่งนักศึกษาแต่ละกลุ่มที่มาเรียนก็มีความต้องการและความสามารถพื้นฐานที่แตกต่างและที่หลากหลาย ดังนั้นในวิชาพลศึกษาจึงมีรายวิชาที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา ซึ่งมีรายวิชาเอกบังคับ เอกเลือก และรายวิชาศึกษาทั่วไป อาทิ เทเบิลเทนนิสเพื่อชีวิตและการออกกำลังกาย กีฬา สุขภาพ สมรรถภาพและการพัฒนาสุขภาพชีวิต เป็นต้น

ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย ต้องมีความเข้าใจถึงองค์ประกอบและจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าสิ่งที่ต้องการรู้ ตามความสนใจของแต่ละบุคคล ซึ่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีพันธกิจที่จะให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างมีเหตุผล ดังนั้นการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงควรมีรูปแบบที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และทักษะจำเป็นให้ทันต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21
3. เพื่อประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

ระเบียบวิธีวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาในสาขาวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,928 คน ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

3.1 องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในด้านผู้เรียน, ด้านผู้สอน, ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้, ด้านเนื้อหา และด้านปัจจัยสนับสนุน

3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ใน-ขั้นการวางแผน, ขั้นการปฏิบัติ, ขั้นการสรุปผล และขั้นการประเมินผล

4. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามในการศึกษาองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open Form)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน จากประชากร จำนวน 1,928 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

ส่วนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

องค์ประกอบและกระบวนการในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษ

ที่ 21

2. ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผลการศึกษาที่ได้ทำการศึกษาเอกสาร ตำรา และศึกษาองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

ในขั้นตอนที่ 1

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

องค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในด้านผู้เรียน, ด้านผู้สอน, ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นตอนการวางแผน/ ขั้นตอนการปฏิบัติ/ ขั้นตอนการสรุปผล/ ขั้นตอนประเมินผล, ด้านเนื้อหา, ด้านปัจจัยสนับสนุน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาทำการศึกษา (Data Analysis) วิเคราะห์สภาพและแนวทางในการจัดการมา (ร่าง) รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

ส่วนที่ 2 ตรวจสอบรูปแบบและความเหมาะสม ความถูกต้องครอบคลุมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 มีการดำเนินการ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตรวจสอบรูปแบบและความเหมาะสม ความถูกต้องครอบคลุมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

2. ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 9 ท่าน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้องครอบคลุมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ได้รับการพัฒนา คือ (ร่าง) รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 เพื่อใช้ในการกำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่ม

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาในสาขาวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,813 คน ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ผลการประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 เพื่อความน่าเชื่อถือของรูปแบบ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ของรูปแบบ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแจกแบบประเมินความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 ให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน จากประชากร จำนวน 1,813 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21

ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก ที่ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.93 ซึ่งองค์ประกอบที่มีความคิดเห็นสูงที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.93 รองลงมา คือ ด้านปัจจัยสนับสนุนที่ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.92 และด้านผู้สอน ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) 3.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.94 ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในศตวรรษที่ 21

ส่วนที่ 1 ผลการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในศตวรรษที่ 21 เป็น 5 องค์ประกอบ (SIPCE) 4 ขั้นตอน (PACE) ดังนี้

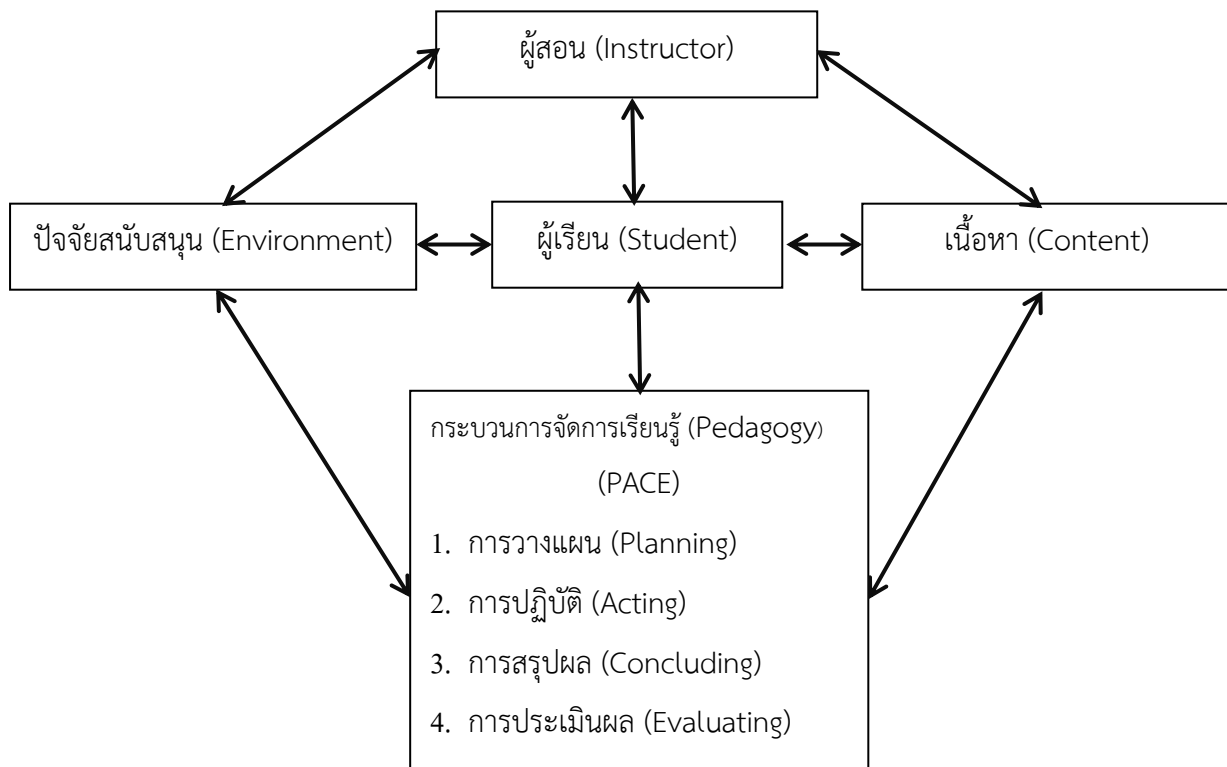
องค์ประกอบที่ 1 ผู้เรียน (Student)

องค์ประกอบที่ 2 ผู้สอน (Instructor)

องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Pedagogy) มี 4 ขั้นตอน (PACE) ดังนี้
 ขั้นการวางแผน (Planning)/ ขั้นการปฏิบัติ (Acting)/ ขั้นการสรุปผล (Concluding) / ขั้นการประเมินผล (Evaluating)

องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหา (Content)

องค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยสนับสนุน (Environment)

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 (SIPCE)

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบรูปแบบและความเหมาะสม ความถูกต้องครอบคลุมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 พบว่า

ความเหมาะสม โดยรวมความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความเหมาะสม มากที่สุด คือ ด้านผู้เรียน รองลงมา ด้านผู้สอน และด้านเนื้อหา ตามลำดับ

ความถูกต้อง โดยรวมความถูกต้อง อยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความถูกต้องมากที่สุด คือ ด้านผู้เรียนรองลงมา ด้านผู้สอน และด้านเนื้อหา ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 พบว่า

ความเป็นไปได้โดยรวมความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความเป็นไปได้มากที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ขั้นการปฏิบัติ รองลงมา ด้านผู้สอน และด้านเนื้อหา ตามลำดับ

ความเป็นประโยชน์ โดยรวมความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความเป็นประโยชน์มากที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั้นการปฏิบัติ รองลงมา ด้านผู้สอน และด้าน ปัจจัยสนับสนุน ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 พบว่า องค์ประกอบที่นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านกระบวนการจัดการ การเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านปัจจัยสนับสนุน และด้านผู้สอน ตามลำดับ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เข้ามาลงทะเบียน เรียนมีความหลากหลายทั้งความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ดังนั้นองค์ประกอบต่างๆในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จึงจะต้องมีกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมเพื่อเป็นสิ่งที่ดำเนินกิจกรรมและอาศัยปัจจัยสนับสนุน ต่างๆที่เกี่ยวข้องมาส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สอดคล้องกับ Hills, P. J. A, (1982) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ คือกระบวนการให้การศึกษแก่ผู้เรียน ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียน และสอดคล้องกับสมยศ แซ่โต้ว (Somyos Saetoeuw, 2013) ที่กล่าวว่า สภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาในเครือโรงเรียนราชวินิต องค์ประกอบในแต่ละด้านโดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ใน ระดับน้อย ทั้งในด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งพบว่ามี 5 องค์ประกอบ 4 ขั้นตอน คือ

2.1 องค์ประกอบที่ 1 ด้านผู้เรียน (Student) เป็นองค์ประกอบและเป้าหมายสำคัญในการจัดการ เรียนรู้วิชาพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ และเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาให้ สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนต้องมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเอง กับสังคม และซึ่งนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาที่ตนเองสนใจได้ตามความ ต้องการ จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ ตลอดจนฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัด และวิธีการของตนเอง ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนต่างสาขาวิชา ต่างคณะ เพื่อฝึกการใช้ชีวิต ในสังคม สร้างความคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมี เหตุผล เลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข ฝึกตนเองให้ มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงานและมีการประเมิน ปรับปรุงตนเองและยอมรับผู้อื่น ตลอดจนใฝ่หาความรู้ อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับอุษา คงทอง และคณะ (Usa Kongthong and others, 2010) ที่กล่าวว่า ผู้เรียน เป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก เกี่ยวกับ ความสามารถทางสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ และสอดคล้องกับชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (Chaiwat Suttirat, 2009) ที่ กล่าวว่า ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและ

วิธีการของตนเอง ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม ฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์จินตนาการ เลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ฝึกตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน ปรับปรุงตนเองและยอมรับผู้อื่น

2.2 องค์ประกอบที่ 2 ด้านผู้สอน (Instructor) เป็นองค์ประกอบเพื่อขับเคลื่อนในการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้สอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แต่ละท่านมีความรู้ความสามารถที่หลากหลายในด้านการปฏิบัติทักษะทั้งเป็นอดีตนักกีฬาทีมชาติ นักกีฬาตัวแทนในระดับต่างๆ ในหลากหลายชนิดกีฬา อาทิ กรีฑา เทนนิส ฟุตบอล วอลเลย์บอล เทนนิส เทเบิลเทนนิส มวยไทย ยูโด เทควันโด เป็นต้น และอาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษาก็มีประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรีไม่น้อยกว่า 10 ปี และมีการศึกษาในระดับปริญญาเอกทั้งหมดซึ่งมีตำแหน่งทางวิชาการ 2 ท่าน อีกทั้งได้มีการเชิญผู้ที่มีความสามารถทางด้านการกีฬามาเป็นอาจารย์พิเศษ และได้รับความร่วมมือจากอาจารย์พลศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เข้ามาช่วยในการสอนในแต่ละภาคการศึกษาอีกด้วย ซึ่งส่งผลให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาที่มามากทะเลียนวิชาพลศึกษาที่มีความสนใจ และความสามารถที่แตกต่างกันได้ สอดคล้องกับบุญศิริ อนันตเศรษฐ (Boonsiri Anantasate, 2001) ที่กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ ที่ปรึกษา และแหล่งของความรู้ และสอดคล้องกับชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (Chaiwat Suttirat, 2009) ที่กล่าวว่า ผู้สอน ต้องเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลุกเร้าใจและเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีการเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนอย่างทั่วถึง โดยการจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์ มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงด้วยตนเอง และส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่มพร้อมทั้งสังเกตส่วนดีและปรับปรุงส่วนด้อยของผู้เรียนใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหา การค้นพบความรู้ และใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง ฝึกฝนกิจกรรมรายทและวินัย ตามวิถีวัฒนธรรมไทย มีการสังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2.3 องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Pedagogy) พบว่า มี 4 ขั้นตอน (PACE) ดังนี้ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Acting) การสรุปผล (Concluding) และการประเมินผล (Evaluating)

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นการถ่ายทอดเนื้อหาไปยังผู้เรียนโดยผู้สอนที่มีขั้นตอนตั้งแต่การวางแผน, การปฏิบัติ, การสรุปผล, การประเมินผล ซึ่งทั้ง 4 ขั้นตอนสามารถตอบสนองความต้องการ ความสนใจ ความสามารถที่แตกต่างหลากหลายของผู้เรียน ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาร่วมกัน ทั้งทักษะการอ่าน, การเขียน, คณิตศาสตร์, การคิดวิเคราะห์, การสื่อสาร, การร่วมมือ และความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี และการจัดการด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นการเรียนรู้จากปัญหา และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง การเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาในรายวิชาต่างๆ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการ

ฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีมและ ความสามารถนำความรู้ที่ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับกาญจนา จันทร์ประเสริฐ (Kanchana Chanprasert, 2011) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนวิชาฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ พบว่า มี 4 องค์ประกอบได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย 8 ขั้นตอน คือ (3.1) การเตรียมผู้เรียน (3.2) การเผชิญ ปัญหา (3.3) การวิเคราะห์ปัญหา (3.4) การวางแผนงาน (3.5) การสืบค้น (3.6) การสังเคราะห์ (3.7) การสรุป (3.8) การประเมินการเรียนรู้และ 4) การประเมินผล และสอดคล้องกับเกียรติวัฒน์ วัชฎากาญจน์ (Kiattiwat Watchayakarn, 2013) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการศึกษา ผลการศึกษา พบว่า มี 5 องค์ประกอบคือ 1) หลักการ แนวคิด และ ทฤษฎีการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนการสอน 4) กิจกรรมการเรียนการสอนและ 5) การวัด และการประเมินผล

2.4 องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหา (Content) พบว่า เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ ตามหลักการ และปรัชญา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นมีลักษณะของเนื้อหาวิชา กิจกรรม ประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนและสถานที่ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ประกอบในการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษามีความแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ที่เรียนใน ห้องเรียนเป็นอันมาก ดังนั้นเนื้อหาที่นำมาใช้จึงจำเป็นต้องดัดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะวิชาพลศึกษา

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เนื้อหาการเรียนรู้จึงต้องจำแนกตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยกลุ่ม นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาจะต้องมีเนื้อหาเข้มงวดเพื่อส่งเสริมวิชาชีพครูที่จะต้องได้นำไปใช้ในการสอน และ กลุ่มนักศึกษาที่มาจากทะเลเรียนวิชาพลศึกษาเป็นรายวิชากลุ่มศึกษาทั่วไปและรายวิชาเลือกเสรีจะเน้น เนื้อหาในส่วนของความรู้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม ปัญญา เนื้อหาการเรียนรู้ต้องผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ และสอดแทรกเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย ประกอบการใช้เทคโนโลยี ให้มีความสัมพันธ์ต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งรายวิชาที่เปิดสอนจึงไม่ได้ เน้นวิชาที่มีการปฏิบัติทักษะเพียงอย่างเดียว ยังมีรายวิชาพลศึกษาที่มีเนื้อหาในภาคทฤษฎีเพื่อส่งเสริมความรู้ เกี่ยวกับพลศึกษา อาทิ โภชนาการทางการกีฬา จิตวิทยาทางการกีฬา การตลาดทางการกีฬา เป็นต้น ซึ่งเป็นการผสมผสานความรู้ทางการพลศึกษากับศาสตร์ในแขนงอื่นเพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างและ หลากหลายของนักศึกษา สอดคล้องกับวิจารณ์ พานิช (Vicharn Panich, 2012) ที่กล่าวว่า การศึกษาไทยต้อง ก้าวไปสู่เป้าหมาย “ยุคความรู้” จุดท้าทายในการจัดการศึกษาควรไปในทิศทางของความสุขในการทำงาน เพื่อ ชีวิตที่ดี ลูกศิษย์ในยุคความรู้กระตุ้นให้ศิษย์เรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งการศึกษาอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปมากมาย จากในอดีต หากสิ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงก็คือความเข้มข้นของเนื้อหา เพราะถ้าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ที่ดี จะไป ศึกษาต่อในเรื่องใดก็ย่อมทำได้ง่าย แต่หากความรู้ไม่ดีแล้ว ถึงแม้จะมีเครื่องมือช่วยสอนที่ทันสมัยเพียงใด ผู้เรียนก็จะเต็มไปด้วยความเบื่อหน่ายท้อแท้ ไม่อาจซึมซับความรู้ได้อย่างเต็มที่ และสอดคล้องกับเจสซี ไพริง วิลเลียมส์ และวรศักดิ์ เพียรชอบ, ผู้แปล (Jesse Feiring Williams & Worasak Pianchob, Trans, 1997) ที่ กล่าวว่า จากการศึกษาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า การวางจุดมุ่งหมายของการพลศึกษามีความ สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา ที่จะให้เกิดขึ้นสามารถเลือกเนื้อหาของหลักสูตรได้ ในการเลือก

กิจกรรมเพื่อเป็นเนื้อหาของหลักสูตรก็มีปัจจัยต่างๆที่ต้องพิจารณาต่อการจัดการเรียนวิชาพลศึกษา คือ คุณค่า และประโยชน์, ความสนใจของผู้เรียน, ประโยชน์ที่สามารถนำไปใช้ได้, วุฒิภาวะของผู้เรียน, ประสบการณ์ของผู้เรียน, ความปลอดภัยของผู้เรียน และความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน

2.5 องค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยสนับสนุน (Environment) พบว่า เป็นองค์ประกอบที่ส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีความพร้อมและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้มีศักยภาพอย่างเต็มที่

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านการกีฬาที่หลากหลายและได้มาตรฐาน ทั้งอาคารพลศึกษา สระว่ายน้ำ สนามกีฬาที่มีช่องวิ่งเป็นพื้นยางสังเคราะห์ สนามกีฬาประเภทต่างๆ อาทิ สนามบาสเกตบอล วอลเลย์บอล เทนนิส ตะกร้อ ฯ อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนก็ดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญที่มาเป็นผู้สอน อีกทั้งในสาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์เองก็ยังมีพื้นที่ที่ช่วยสนับสนุนการเรียนการสอน อาทิ อาคารพลศึกษา สนามเทนนิส และพื้นที่ในการทำกิจกรรมอื่นๆ และห้องเรียนสำหรับสาขาวิชาพลศึกษา รวมไปถึงอุปกรณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน อีกทั้งยังมีเจ้าหน้าที่ของภาควิชาอาชีวศึกษาและการส่งเสริมสุขภาพคอยให้การสนับสนุน อำนวยความสะดวกในเรื่องการลงทะเบียนเรียนและประสานงานกับผู้สอน สอดคล้องกับวนิดา เจียรระไน (Wanida Jiranai, 2010) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์การสอนนั้นคณะควรจัดให้มีการประสานงานและให้ความร่วมมือด้านทรัพยากร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีร่วมกันระหว่างสาขาวิชา ส่งเสริมการผสมผสานของเทคโนโลยีที่มีอยู่เพื่อการเปลี่ยนแปลง จัดลำดับความต้องการด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์การสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้สามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้อุปกรณ์ และจัดหาแหล่งความรู้เตรียมไว้ให้เพียงพอกับจำนวนนิสิต สอดคล้องกับพิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (Pimphan Dechachup and Payao Yindeesuk, 2015) ระบุว่า การสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการสอน บรรยากาศเชิงบวกจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดี มีความตั้งใจใช้เวลาในการเรียนเต็มที่ บรรยากาศการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการจัดการชั้นเรียนเป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 ในการประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 ที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้เมื่อนักศึกษาที่ได้ลงทะเบียนเรียนแล้วเห็นว่ามีประโยชน์และมีความเป็นไปได้ เนื่องจากองค์ประกอบด้านผู้เรียน, ด้านผู้สอน, ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ การวางแผน การปฏิบัติ การสรุปผล และการประเมินผล, ด้านเนื้อหา, ด้านปัจจัยสนับสนุน มีความครอบคลุมและเหมาะสมในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับผู้เรียนที่มีความต้องการที่แตกต่างและหลากหลาย สอดคล้องกับทิสนา แคมมณี (Tissana Khaemane and others, 1999) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ครบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม โดยหลักการของโมเดลชิปปา ได้ยึดหลักการเรียนการสอน

ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในตัวหลักการคือการช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ (Lasley, T. J. & Matczynski, T. J., 1997) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ดีนั้น ผู้สอนควรใช้ วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยการเลือกรูปแบบการเรียนการสอนแต่ละครั้งให้เหมาะสมกับกีฬาหรือกิจกรรมการเคลื่อนไหวเพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามความสามารถของตน ดังนั้น ผู้สอนจึงไม่ควรใช้วิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้และขั้นตอนที่กำหนดไว้ ควรทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการจัดการการเรียนรู้อย่างชัดเจน ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง

2) สำรวจแหล่งทรัพยากรการจัดการการเรียนรู้ที่มีอยู่ เนื่องจากรูปแบบการจัดการการเรียนรู้ดังกล่าวควรมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเพียงพอ สำหรับการสืบค้นข้อมูลของผู้เรียน และควรมีความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีสืบค้นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนได้

3) สถาบันที่มีการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ควรมีการสนับสนุนและวางแผนให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น เช่น อุปกรณ์ สถานที่ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1) ควรมีการสร้างและพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาอื่นๆ เช่น รายวิชาบังคับ รายวิชาหมวดการศึกษาทั่วไป วิชาชีพครู เป็นต้น

2) การวิจัยครั้งนี้จัดทำเฉพาะในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อให้สามารถได้ผลวิจัยที่ขยายไปสู่บริบทที่กว้างขึ้น ควรศึกษาวิจัยการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอื่นๆ ด้วย อาทิ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเอกชนต่างๆ เป็นต้น

References

- Boonsiri Anantasate. (2001). *The development of a teaching and learning process to promote learner's autonomy for university students*. (Doctoral dissertation), Chulalongkorn University.
- Chaiwat Suttirat. (2009). *80 Innovations in learning management*. Bangkok: DENEX Inter Corporation.
- Hills, P.J. A. (1982). *Dictionary of education*. London: Routledge & Kegan Payi.
- Jesse Feiring Williams & Worasak Pianchob, Trans. (1997). *The principles of physical education*. (1st ed). Bangkok: Department of Academic Affairs, Book Center.

- Kanchana Chanprasert. (2011). *An instructional model development focusing on a self-directed learning process by using problem based learning approach in life science physics*. (Master's thesis), Rungsit University.
- Kiattiwat Watchayakarn. (2013). *The development of instructional model for physical education for professional teacher students in the Institute of Physical Education*. (Master's thesis), Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal patronage.
- Lasley, T. J. & Matczynski, T. J. (1997). *Strategies for teaching in a diverse society: Instructional models*. Belmont. CA: Wadsworth.
- Pimphan Dechachup and Payao Yindeesuk. (2015). *Learning management in the 21st century*. (2nd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Somyos Saetoew. (2013). *The state and problems in learning and teaching physical education in Rachawinit School group in academic year 2012*. (Master's thesis), Srinakharinwirot University.
- Tissana Khaemane and others. (1999). The teaching and learning by using learner-centered CIPPA model. *Journal of education*, 3, 57-59.
- Usa Kongthong and others. (2010). *The manual of instructional system in having learners to be a principle of education*. (1st ed.). Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage: Tienwattana printing.
- Vicharn Panich. (2012). *21st Century learning path for disciples*. Bangkok: Sodsri-Saritwong Foundation.
- Wanida Jiaranai. (2010). *The instructional model in integration of subject involving in the recreation of higher education in Thailand*. Bangkok: Srinakharinwirot University.

Received : 30 May, 2018

Revised : 30 September, 2018

Accepted : 13 August, 2018